

وانهیهکی گرنگ له قاره مانیکی ریازی کوردایه تییه وه

له یادی 52 ساله ی دامه زانندی کاژیکدا

کامیل ژیر

نهوت ، بۆ ئیمه ی کورد تیغیکی دوو دهه . ده میکیان تا ئیستا خۆمانی برپوه . ده مه که یتریان ، نه گهر بزانی به کار بهینین ، دوژمنانی کورد نه بری ، به تایبه تی زلهیزه کانی جیهان !

باشووری کوردستان له پیناوی نهوته که ی بابه گورگوردا لکینرا به عیراقی عه ره بیه وه ، بۆنه وه ی عه ره ب بکریته به پولیس به سه ره نهوته که ی کورده وه ، هه ره ها بکریته پاسه وان به سه ره نه و بۆریه نهوته وه که به خاکی عه ره بدا نهوته که یان نه گه یانده ده ریای سپیی ناو راست به ره وه ی به تورکیادا به ریته . به رو بوومی نه و نهوته ش هه میسه بۆ نه یارا نمان پیته و فه ربوه و بۆ ئیمه ش کراوه به بومباو کیشراره به سه ره ماندا . نه وه ش به وه یه وه بوه که ئیمه ی کورد نه مانزانیوه چۆن ده مه که یتری تیغی نهوت به کار بهینین بۆ برینی نه یارا نمان ، یا بۆ ناچارکردنی زلهیزه کان که مل بدن بۆ سه ره به خویی کوردستان .

بنه مایه کی یاسایی نه ئی : نه گهر ریگر نه ما ، ریلیگیراو نه گه ریته وه (ازا زال المانع ، عاد المنوع) له بیسته کانی چه رخی پیشوودا ، ریگر له سه ره به خویی کوردستان ، نه وه بوه که نهوته که ی باشووری کوردستان به بی کیشه بگاته پا پوره بارهه نگره کانی زلهیزه کان له ده ریا . نه وه بوو ننگلیز به لکانندی باشووری کوردستان به عیراقه وه و راکیشانی بوریه نهوته کان به ولاتانی عه ره بیدا تا سه ره ده ریا ، نارامی و ناسایشی نهوته که ی که رکویان بۆ خویان دا بینکرد . جا نه گهر کورد له و کاته دا نه وه نده هوشیار بوایه نه بهیشتایه نه و نهوته به ناسایی و به ناسانی بگاته ده ست زلهیزه کان به وه ی هه ره روژو له لایه که وه بیره نهوته کانیان هه ئته کاندایه یا بوریه نهوته کانیان به قاندایه ته وه ، نه وا به بی گومان ننگلیز ناچار نه بوو کورد رازییکاته به دا بینکردنی مافه کانی به شیوه یه که له شیوه کان . نه نجامدانی کاریکی له وجوره ش قوریانیه کی زور که متری نه ویست له قوربانیه کانی شورشه کانی شیخ مه حمودو بارزان و شورش نه یلول . نه م هه له نیستاش له ده ستنه چوه ، نه کری له کاتی گونجاودا پهیره و بکریته !

نه م باسه له سه ره رویشتن و شیکردنه وه ی زیاتر هه نه گریته . مه به ستی من نه م وتاره کورته دا و له یادی 52 ساله ی دامه زانندی کاژیکدا 1959/4/14 نه وه یه نامه ژه بۆ رووداویکی ده گمه ن بکه م که سالی 1965 له لایه ن نه ندایمیکه کاژیکه وه وه که قاره مانیکی ریازی کوردایه تی (محه مه دی ده رویش نادر) به هاوکاری ژماره یه که پیشمه رگه ی هاو بیری خوی ، نه نجامدرا ، که بریتیبوو له توپیارانکردنی بیره نهوته کانی که رکوک به جوریک که ده نگدانه وه یه کی جیهانی و شپه زه کردنیکی زوری دوژمنانی کوردی لیکه وته وه . به لام به داخه وه ریگه نه درا نه و چالاکیه قاره مانانه یه دوباره بکریته وه !!

به رزو پیروزیته په نجاو دوهمین یادی دامه زانندی کاژیک . نه مری بۆ شه هیدی ریازی کوردایه تی کاکه محه مه دی ده رویش نادر و گشت شه هیدانیکه ی بیرو ریازی نه ته وه یی و نیشتمانیمان .